

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

TỔNG VỤ THANH NIÊN

VIỆN HÓA ĐẠO

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM

SỐ: 13.092/HDTU/KNT

BI - TRÍ - DŨNG

KIỆN NGHỊ THƯ

VỤ TRƯỞNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ

TRƯỞNG BAN HƯỚNG DẪN TRUNG ƯƠNG GDPT VIỆT NAM

KÍNH GỞI:

NGÀI TỔNG BÍ THƯ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM

NGÀI CHỦ TỊCH NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM.

NGÀI CHỦ TỊCH QUỐC HỘI NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

NGÀI THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

THAM CHIẾU : - Hiến Pháp nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam được ban hành bởi Quyết định số 051/ 2001/ QH10 ngày 25/12/2001.
- Bản Tuyên Ngôn Toàn Thế Giới về Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc được Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc thông qua và công bố theo Nghị Quyết số 217 ngày 10 tháng 12 năm 1948.

Kính thưa Quý Ngài,

Tổ chức GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM chúng tôi là một tổ chức GIÁO DỤC TU HỌC THUẦN TÚY TÔN GIÁO PHI CHÁNH TRỊ dành cho lứa tuổi THANH - THIẾU - ĐỒNG NIÊN, con em của Phật Giáo Đờ. Các mô hình thử nghiệm đã được xác minh từ thập niên 30 thế kỷ trước và chính thức lấy danh xưng GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM từ ĐẠI HỘI HUYNH TRƯỞNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM lần thứ nhất tại chùa Từ Đàm Huế vào các ngày 24-25-26 tháng 04 năm 1951. Và từ đó đến nay đã qua 09 lần Đại hội. Suốt chiều dài lịch sử hơn 62 năm trên quê hương với sự cộng hưởng thăng trầm cùng dân tộc và Tổ quốc, chúng tôi có mặt khắp cả các hệ phái Phật Giáo thuộc hai tông Nam - Bắc, được hưởng một pháp chế đặc biệt là một Tổ chức Giáo Dục mô phạm, HUẤN LUYỆN, ĐÀO TẠO QUẢN TRỊ - ĐIỀU HÀNH theo hai văn bản là NỘI QUY GDPT và QUY CHẾ HUYNH TRƯỞNG Gia Đình Phật Tử Việt Nam.

Trước những biến động chính trị liên tục, sáu tập đoàn Phật Giáo ra đời, Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam được kiến lập, cuộc bảo vệ Đạo Pháp và chấn hưng Phật Giáo thành công, hình

thành một giáo hội dân cử kết hợp mười một hệ phái Phật Giáo thuộc hai tông Nam - Bắc với một bản Hiến Chương có tầm vóc lịch sử mà các quốc gia Phật Giáo khó có được là: GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT. Vì tính chất giáo dục chuyên môn, mô phạm đặc thù, GHPGVNTN đã cơ cấu tổ chức chúng tôi là GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ, nằm trong TỔNG VỤ THANH NIÊN, là một trong 28 Vụ hành hoạt không gián đoạn từ đó đến nay dù nội ngoại vô lượng chương duyên.

Sự thống nhất đất nước, giải trừ chiến tranh đó là khát vọng của toàn dân và sự hy hiến không mệt mỏi của cộng đồng dân tộc trong đó có Phật Giáo. Việt Nam ngày ấy (1975), Phật Giáo chiếm không dưới 70% dân số và sinh hoạt trực thuộc GHPGVNTN, nhưng trên thực tế kể từ đây lại bị loại ra khỏi sinh hoạt của cộng đồng dân tộc. GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM chúng tôi cũng cùng chung số phận. Nhưng Phật Giáo nói chung, GDPTVN chúng tôi nói riêng vẫn kiên nhẫn chịu đựng không đối kháng hay biện bạch! Bởi:

- Chúng tôi tin nhân quả, duyên sanh, luân hồi, nghiệp báo.
- Chúng sanh đau khổ Phật mới xuất thế, xã hội còn đói nghèo lạc hậu, thất học bất an chúng tôi càng phải dần thân.

Nếu Quý Ngài vì Tổ quốc hiến thân, vì nhân dân phục vụ thì cần thấu rõ lời mở đầu Hiến Chương GHPGVNTN: “Công bố lý tưởng hòa bình của Giáo Lý đức Phật” . . . “Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất không đặt sự tồn tại của mình nơi nguyên vị cá biệt mà đặt sự tồn tại ấy trong sự tồn tại của nhân loại và dân tộc.” mà không hề có tư tưởng cạnh tranh về quyền thế, danh lợi, địa vị như bất kỳ một tôn giáo, đảng phái nào khác.

Năm 1981, Quý Ngài thành lập Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam, Hiến Chương của Giáo hội này tại Chương Một, điều 5 ghi: “Thành Phần của GHPGVN gồm có các hệ phái Phật Giáo Việt Nam, các Tăng Ni và các cư sĩ thuộc các hệ phái Phật Giáo gia nhập và chấp hành bản hiến chương này.” Thế thì hệ phái nào không gia nhập, không chấp hành bản hiến chương này thì hoàn toàn không có lỗi và phù hợp với điều 70 của Hiến Pháp: “Công dân có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Các tôn giáo đều bình đẳng trước pháp luật. Những nơi thờ tự của các tín ngưỡng, không ai được xâm phạm tự do tín ngưỡng tôn giáo hoặc lợi dụng tín ngưỡng tôn giáo để làm trái luật và chính sách của **nhà nước**.”

Chúng tôi đã thể hiện tinh thần “TÙY DUYÊN BẤT BIẾN, BẤT BIẾN MÀ TÙY DUYÊN” cụ thể là sau 30-04-1975: Trong sinh hoạt hằng tuần chúng tôi nói cho nhau nghe những lời Phật dạy, hát như chuyển lửa yêu thương vào tim, suy tư trong sáng, hành động quang minh, thanh sạch giữ mình, duy trì mạng mạch của đạo pháp, từng bước phát triển tổ chức. Hai mươi năm sau, kiểm điểm đánh giá tình hình, chúng tôi chưa từng vi phạm bất cứ điều gì làm ảnh hưởng đến thuần phong mỹ tục, trật tự và an toàn xã hội mà tích cực học tập, và có hơn một ngàn hai trăm đơn vị trong nước và 200 đơn vị ở Hải Ngoại.

Chúng tôi đã chuẩn bị tổ chức một phong trào về nguồn phục hoạt toàn bộ sinh hoạt truyền thống: đồng phục, huy – phù - cấp hiệu, kỳ hiệu, kiện toàn hệ thống nhân sự, dự kiến vào ngày 19/02/1995

Rồi GHPGVN đã nhanh hơn một bước, ra văn thư số 384/ VT/ HĐTS ngày 14-01-1995 xin phép Ban Tôn Giáo Chính phủ được quản lý tổ chức GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM của GHPGVNTN là vi phạm điều 70 của Hiến Pháp đã ghi trên. Đã thế, Ban Tôn Giáo Chính Phủ lại ra chỉ thị số 01 ngày 03-05-1995. Đây là một văn bản vi hiến, không nên có.

Ngày 19/02/1995, Quý Ngài lệnh cho các chùa chiền từ chối địa điểm cho chúng tôi sinh hoạt. Không còn cách nào khác, chúng tôi phải mua vé vào TRẠI TRƯỜNG ĐÀ LẠT, vốn là Trung Tâm Huấn Luyện Đào Tạo Huỳnh Trướng GDPTVN trước năm 1975 bị chánh quyền chiếm dụng, khiến sự kiện 19/02 trở thành một mốc giới lịch sử.

GHPGVN nhận được chỉ thị 01, Ban Thường Trực Hội Đồng Trị Sự Trung Ương GHPGVN liền ra thông bạch 455/TB/HĐTS ngày 21-07-1995 hướng dẫn thực hiện quản lý GDPT của GHPGVNTN là ngang nhiên vi phạm Hiến Pháp và Pháp Luật đã ban hành.

Chẳng những thế, ngày 19-12-1995, Hội Đồng Trị sự Trung Ương ra tiếp Thông bạch 547/ TB/ HĐTS v/v góp ý Tu chỉnh Nội Quy và điều lệ Huỳnh Trướng của tổ chức GDPTVN chúng tôi. Đây là một văn kiện bức tử và trấn lột các giá trị tinh thần, xé bỏ toàn bộ Nội Quy, Quy Chế mà HT+ ĐS/ GDPTVN đã tốn bao xương máu, mới có được. Trong nước, có hàng trăm anh chị em làm đơn xin phát nguyện tự thiêu để phản đối tinh thần 4 văn kiện (VT 384, CT01, TB 455, TB 547).

Chúng tôi phải khẩn trương cử nhau đi từng tỉnh thị kêu gọi anh chị em bình tĩnh và nhận được các Kiến Nghị Thư, Huyết Tâm Thư, Huyết Lệ Thư và Kháng Thư của các Ban Hướng Dẫn từ Quảng Trị đến Cà Mau, phản ứng về 4 văn kiện trên lên Quý Ngài để giải quyết rốt ráo về tính chất pháp lý minh bạch của chúng tôi. Quý Ngài chỉ đạo Ban Thanh Tra Nhà Nước gửi phiếu hướng dẫn số 21966/ HD/ XKT ngày 16-12-1998 bảo chúng tôi gửi toàn bộ hồ sơ về TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM và cho đó là cơ quan có thẩm quyền xem xét. Chúng tôi biết đây là một chỉ đạo sai nguyên tắc Hành Chánh, nhưng chúng tôi vẫn chuyển đi bằng phiếu gửi 99008 đề ngày 03-02-1999. Nhưng sự việc chìm trong im lặng. Chúng tôi nghĩ: Khi Quý Ngài chưa giải quyết thì đương nhiên chúng tôi vẫn tồn tại hợp pháp. (Chiếu điều 72 Hiến Pháp: “ Không ai bị coi là có tội và phải chịu hình phạt khi chưa có bản án kết tội của Tòa Án đã có hiệu lực pháp luật.”)

Nhà nước bật đèn xanh, dùng Phật Giáo đánh Phật Giáo đã phá vỡ tinh thần văn hóa nhân bản dân tộc, làm đổ vỡ niềm tin, đưa quần chúng đến tình trạng lãnh cảm trước cộng đồng, cô lập các thành phần Huỳnh Trướng bằng cách dùng áp lực lung lạc tình cảm chồng vợ, cha con ngay trong gia đình của họ. Đây là một hành động vi phạm tự do nhân thân, phương hại đến quyền làm người mà nhà nước ta là một thành viên hứa tôn trọng văn kiện dẫn chiếu 2.

Sự kiện Ủy Ban Nhân Dân Huyện Đơn Dương ra quyết định số 426/2002/QĐ-UB ngày 15-10-2002 đình chỉ sinh hoạt của GDPT Thanh Tuệ tại chùa Giác Hoàng thị trấn Dran là hoàn toàn đi ngược lại tinh thần nghị định 26/CP về tôn giáo và rõ ràng đã vi phạm Hiến Pháp nước CHXHCNVN đã làm bức xúc toàn thể Huỳnh Trướng và Đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Việt Nam nói riêng và quần chúng Phật tử nói chung.

Chúng tôi đã có trình thư số 045 đề ngày 20-11-2002 gửi Ủy Ban Đặc Trách Tôn Giáo Quốc Hội nước CHXHCNVN. Nhưng rồi theo ngày tháng chìm trong lãng quên, cố tình quên.

Chẳng những thế chính quyền còn sử dụng cách khủng bố, hăm dọa đốt nhà, chém người, gây tai nạn xe cộ như ở GDPT Liên Quang – Quảng Ngãi, GDPT Khánh Biên – Bà Rịa Vũng Tàu, GDPT Khánh Tịnh - Bình Phước. Buộc sáp nhập vào Phân Ban, hoặc phải vĩnh viễn nghỉ sinh hoạt như ở Đaklak, Đaknong, Pleiku, Kontum.

Trường hợp Tỉnh Hội Phật Giáo Bình Thuận ra văn thư số 221, ngày mừng 09-08-2010 cấm sinh hoạt tất cả các đơn vị GDPT Truyền thống trên địa bàn tỉnh đã gây công phần cho tổ chức Áo Lam và dẫn đến Kiến Nghị Thư của 12 đơn vị thuộc địa bàn Huyện Đức Linh đề ngày 04-10-2010.

Chẳng những Giáo Hội không giải quyết mà ra tiếp văn thư 240, ngày 08-09-2010 không cho các đơn vị Gia Đình Phật Tử Truyền Thống sinh hoạt dưới bất cứ hình thức nào. Ban Đại Diện GDPT thị xã LaGi đã gửi Kiến Nghị Thư ngày 02-10-2010 để nói rõ tính cách vi hiến, vi pháp của các văn kiện nêu trên. Nhưng rồi mọi việc cũng chìm trong lãng quên. Chúng tôi đồng nhận định và cho rằng đây là những hành động có tính cách bạo hành tôn giáo không đáng có của một Nhà Nước luôn đề cập đến tự do dân chủ.

Một sự kiện gần đây nhất là ở Duy Xuyên, tỉnh Quảng Nam, trong khi lực lượng dân phòng, Công An sắc phục, Công An thường phục canh chừng ráo riết không cho Quý Thầy chúng tôi vào làm lễ tại Văn phòng hai BHD/GDPT/Quảng Nam, thế mà có một nhóm côn đồ ngang nhiên xông vào gây rối trật tự an ninh khủng bố chúng tôi giữa ban ngày, trước sự chứng kiến của lực lượng an ninh địa phương. Khi chúng tôi gọi điện thoại báo cho ông PCT/ UBND/ Thị Trấn Nam Phước, ông PCT trả lời: “Sao? Sợ rồi hả? Sợ thì dỡ trại ngay”. Chúng tôi nghĩ: sống theo Hiến Pháp và Pháp Luật là thế này sao? Thưa Quý Ngài?

Sự kiện Luật sư Nguyễn Thái Cường, pháp danh Tâm Trí, tự Thiện Đức, hiệu Đức Dũng tự thiêu ở Trại Trường Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Đà Lạt cũng chỉ muốn thắp lên một ngọn đuốc lương tri, soi sáng trái tim tin yêu vốn có của cộng đồng dân tộc. Và nếu không làm được điều ấy, anh xin nguyện làm con ma để giữ gìn vùng đất thiêng này cho tổ chức chúng tôi. Xin Quý Ngài sáng suốt nhìn lại, đừng thách thức lịch sử, đừng thách thức cộng đồng dân tộc.

Kính thưa Quý Ngài, sờ dĩ chúng tôi gửi Kiến Nghị Thư này lên Quý Ngài vì sự uất ức trong lòng anh chị em Lam Viên chúng tôi đã lên đến đỉnh điểm và xin được tự thiêu ở nhiều nơi để bày tỏ nguyện vọng. Chúng tôi nghĩ sự kiện sẽ không dừng lại ở đó và có ảnh hưởng thật sự đến sự ổn định kinh tế và những vấn đề nhạy cảm khác, mà chúng ta cũng mong muốn nên khôn khéo vượt qua.

Kính thưa Quý Ngài, chúng tôi thấy rõ bản chất chuyên chính của chế độ, nhưng vẫn kính chuyển Kiến Nghị Thư này như là một giải pháp hành chánh của một tổ chức GIÁO DỤC PHI CHÁNH TRỊ, thiết tha về tiền đồ của dân tộc mà Quý Ngài thấy rất rõ sự xuống cấp đạo đức của một số tuổi trẻ hiện nay.

Chúng tôi long trọng tuyên bố: TỔ CHỨC GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM LÀ MỘT THỰC THỂ BẤT KHẢ PHÂN TRƯỚC MỌI ÂM MƯU PHÂN HÓA CHIA RẼ, KHỦNG BỐ CỦA NỘI NGOẠI MA CHƯỞNG VÀ TỒN TẠI HỢP PHÁP TRONG LÒNG ĐẠO PHÁP VÀ DÂN TỘC VIỆT NAM.

Chúng tôi không đòi hỏi gì khác là mong được yên ổn và tồn tại trong lòng quần chúng nhân dân với những giá trị nhân bản đã có với lịch sử trên 60 năm với một Quốc gia mà Quý Ngài là những người lãnh đạo hiện nay./.

Trân trọng kính chào Quý Ngài.

Thành Phố Hồ Chí Minh, ngày 14 tháng 08 năm 2013

VỤ TRƯỞNG GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ

TRƯỞNG BAN HƯỚNG DẪN TRUNG ƯƠNG GDPTVN.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nguyễn Tín Nguyễn Châu', is written over two parallel horizontal lines.

NGUYỄN TÍN Nguyễn Châu